Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DECIZIA CONSILIULUI

din 12 decembrie 2011

cu privire la aderarea Uniunii Europene la Protocolul din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, în ceea ce privește articolele 10 și 11 din acesta

(2012/23/UE)

(JO L 8, 12.1.2012, p. 13)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul (UE) nr. 517/2013 al Consiliului din 13 mai 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

DECIZIA CONSILIULUI

din 12 decembrie 2011

cu privire la aderarea Uniunii Europene la Protocolul din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, în ceea ce privește articolele 10 și 11 din acesta

(2012/23/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul (1) și articolul 81 alineatul (2) literele (a) și (c), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) și articolul 218 alineatul (8) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

(1) Protocolul din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor (denumit în continuare „Protocolul de la Atena") constituie o îmbunătățire majoră în ceea ce privește regimul răspunderii transportatorilor și al despăgubirii persoanelor care călătoresc pe mare.

(2) Protocolul de la Atena modifică Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor și stabilește, la articolul 15, că, între părțile la Protocolul de la Atena, cele două instrumente se consideră și se interpretează ca fiind un instrument unic.

(3) Articolele 10 și 11 din Protocolul de la Atena au impact asupra Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ([1]). Prin urmare, Uniunea are de asemenea competență exclusivă în ceea ce privește articolele 10 și 11 din Protocolul de la Atena.

(4) La aderarea Uniunii la Protocolul de la Atena, normele privind competența judiciară prevăzute la articolul 10 din acesta vor prevala asupra normelor aplicabile ale Uniunii.

(5) Cu toate acestea, normele privind recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești prevăzute la articolul 11 din Protocolul de la Atena nu ar trebui să prevaleze nici asupra normelor aplicabile ale Uniunii, astfel cum sunt extinse la Danemarca prin Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială ([2]), nici asupra normelor Convenției de la Lugano privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială din 16 septembrie 1988 ([3]) sau a normelor

([1]) JO L 12, 16.1.2001, p. 1.
([2]) JO L 299, 16.11.2005, p. 62.
([3]) JO L 319, 25.11.1988, p. 9.

▼B

Convenției de la Lugano privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială din 30 octombrie 2007 ([1]), întrucât efectul aplicării respectivelor norme este garantarea faptului că hotărârile judecătorești sunt recunoscute și executate cel puțin în aceeași măsură ca și în temeiul normelor din Protocolul de la Atena.

(6) Protocolul de la Atena este deschis spre ratificare, acceptare, aprobare sau aderare de către statele și organizațiile regionale de integrare economică constituite de state suverane care au transferat respectivelor organizații competența în anumite domenii reglementate de Protocolul de la Atena.

(7) Conform articolului 17 alineatul (2) litera (b) și articolului 19 din Protocolul de la Atena, organizațiile regionale de integrare economică pot încheia Protocolul de la Atena.

(8) Regatul Unit și Irlanda, în cazul cărora se aplică Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, vor avea obligații în temeiul articolelor 10 și 11 din Protocolul de la Atena, fiind parte a Uniunii Europene.

(9) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii și nu are obligații în temeiul prezentei decizii și nu face obiectul aplicării acesteia în ceea ce privește articolele 10 și 11 din Protocolul de la Atena. Danemarca va avea obligații în temeiul articolelor respective doar în calitate de parte contractantă distinctă.

(10) Majoritatea normelor cuprinse în Protocolul de la Atena au fost încorporate în dreptul Uniunii prin Regulamentul (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare ([2]). Astfel, Uniunea și-a exercitat competența în ceea ce privește aspectele reglementate de respectivul regulament. O decizie separată privind aceste dispoziții urmează să fie adoptată, în paralel cu prezenta decizie.

(11) Statele membre care urmează să ratifice Protocolul de la Atena sau să adere la acesta ar trebui, dacă este posibil, să facă aceste demersuri simultan. Prin urmare, statele membre ar trebui să facă schimb de informații cu privire la stadiul procedurilor lor de ratificare sau de aderare pentru a pregăti, în măsura în care acest lucru este posibil, depunerea simultană a instrumentelor lor de ratificare sau de aderare. În momentul ratificării sau al aderării la Protocolul de la Atena, statele membre ar trebui să formuleze rezerva prevăzută în Liniile directoare ale OMI,

([1]) JO L 339, 21.12.2007, p. 3.
([2]) JO L 131, 28.5.2009, p. 24.

▼B

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii Europene, aderarea Uniunii Europene la Protocolul din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor (denumit în continuare „Protocolul de la Atena”) în ceea ce privește articolele 10 și 11 din acesta.

Textul acestor articole este reprodus în anexă.

Articolul 2

(1) Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să depună instrumentul de aderare a Uniunii la Protocolul de la Atena în ceea ce privește articolele 10 și 11 din acesta în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) litera (c), cu articolul 17 alineatul (3) și cu articolul 19 din protocolul respectiv.

(2) În momentul depunerii instrumentului de aderare, Uniunea trebuie să facă următoarea declarație de competențe:

“În privința aspectelor care intră sub incidența articolelor 10 și 11 din Protocolul de la Atena din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, vizate de articolul 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, statele membre ale Uniunii Europene, cu excepția Regatului Danemarcei, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, au conferit competențe Uniunii. Uniunea și-a exercitat această competență prin adoptarea Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.”.

(3) În momentul depunerii instrumentului de aderare, Uniunea trebuie să facă următoarea declarație privind articolul 17a alineatul (3) din Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, astfel cum a fost modificat prin articolul 11 din Protocolul de la Atena:

▼M1

„1. Hotărârile judecătorești referitoare la aspecte care fac obiectul Protocolului de la Atena din 2002 la Convenția de la Atena din 1974 privind transportul pe mare al pasagerilor și al bagajelor lor, atunci când sunt pronunțate de o instanță din Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord sunt recunoscute și executate într-un stat membru al Uniunii Europene în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii Europene referitoare la chestiunea respectivă.

▼B

2. Hotărârile judecătorești referitoare la aspecte care fac obiectul Protocolului de la Atena, atunci când sunt pronunțate de o instanță din Regatul Danemarcei sunt recunoscute și executate într-un stat membru al Uniunii Europene în conformitate cu Acordul dintre Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială.

3. Hotărârile judecătorești referitoare la aspecte care fac obiectul Protocolului de la Atena, atunci când sunt pronunțate de o instanță dintr-un stat terț

(a) obligat în temeiul Convenției de la Lugano privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială din 30 octombrie 2007 sunt recunoscute și executate în statele membre ale Uniunii Europene în conformitate cu respectiva convenție;

(b) obligat în temeiul Convenției de la Lugano privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială din 16 septembrie 1988 sunt recunoscute și executate în statele membre ale Uniunii Europene în conformitate cu respectiva convenție.”.

(4) Persoana sau persoanele desemnate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol trebuie să formuleze rezerva inclusă în Liniile directoare ale OMI la depunerea instrumentului de aderare a Uniunii la Protocolul de la Atena în ceea ce privește articolele 10 și 11 din acesta.

Articolul 3

Uniunea trebuie să își depună instrumentul de aderare la Protocolul de la Atena în ceea ce privește articolele 10 și 11 din acesta până la 31 decembrie 2011.

Articolul 4

Statele membre iau măsurile necesare pentru a depune instrumentele de ratificare a Protocolului de la Atena sau de aderare la acesta în termen rezonabil și, în măsura posibilului, până la 31 decembrie 2011.

▼B

ANEXĂ

TRADUCERE

ARTICOLELE 10 ȘI 11 DIN PROTOCOLUL DIN 2002 LA CONVENȚIA DE LA ATENA DIN 1974 PRIVIND TRANSPORTUL PE MARE AL PASAGERILOR ȘI AL BAGAJELOR LOR

Articolul 10

Articolul 17 din Convenție se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Instanța competentă

(1) O acțiune intentată în temeiul articolelor 3 și 4 din prezenta convenție trebuie introdusă, la alegerea reclamantului, pe lângă una dintre instanțele enumerate mai jos, cu condiția ca aceasta să fie situată într-unul dintre statele părți la această convenție și, în statele în care pot fi sesizate mai multe instanțe, în conformitate cu dreptul intern al fiecărui stat parte în materie de competență jurisdicțională:

(a) instanța din statul în care se află reședința permanentă sau sediului principal al pârâtului, sau

(b) instanța din statul în care se află locul de plecare sau cel de destinație, conform contractului de transport, sau

(c) instanța din statul în care se află domiciliul sau reședința permanentă a reclamantului, dacă pârâtul își are sediul principal pe teritoriul altui stat și se află sub jurisdicția acestuia, sau

(d) instanța din statul în care s-a încheiat contractul de transport, dacă pârâtul are sediul principal pe teritoriul altui stat și se află sub jurisdicția acestuia.

(2) Acțiunile intentate în temeiul articolului 4a din prezenta convenție sunt introduse, la alegerea reclamantului, pe lângă una dintre instanțele competente pentru introducerea unei acțiuni împotriva transportatorului sau a transportatorului de fapt în conformitate cu alineatul (1).

(3) După incidentul care a cauzat prejudiciul, părțile pot cădea de acord ca cererea de despăgubire să fie înaintată unei alte jurisdicții sau să fie supusă arbitrajului.”.

Articolul 11

Următorul text se adaugă ca articolul 17a din Convenție:

„Articolul 17a

Recunoașterea și executarea

(1) Orice hotărâre pronunțată de o instanță competentă în conformitate cu articolul 17, care este executorie în statul de origine unde nu mai poate face obiectul unei căi de recurs ordinare, este recunoscută în toate celelalte state părți, cu excepția următoarelor cazuri:

(a) în cazul în care hotărârea a fost obținută în mod fraudulos; sau

(b) în cazul în care pârâtul nu a fost înștiințat într-un termen rezonabil și nu a avut posibilitatea de a-și susține apărarea.

▼B

(2) O hotărâre judecătorească recunoscută în conformitate cu alineatul (1) este executorie în fiecare stat parte de îndată ce se îndeplinesc procedurile necesare din respectivul stat. Aceste proceduri nu permit o reexaminare pe fond a cererii.

(3) Un stat parte la prezentul protocol poate aplica alte norme pentru recunoaşterea şi executarea hotărârilor, cu condiția ca acestea să aibă ca efect recunoaşterea şi executarea hotărârilor cel puțin în aceeaşi măsură ca şi pe baza alineatelor (1) şi (2).”.